

Moji najmilší

Domov je pre mňa miesto, kde sa stále vraciam. Slovo, ktoré znamená bezpečie v kruhu mojej rodiny. Lásku, ktorú dostávam aj dávam. Miesto, kde môžem byť sama sebou. Slovo, ktoré poviem viackrát cez deň.

Môj šťastný domov je moja izba. Môj stôl, moja stolička, miesto, kde sa učím, oddychujem. Viem, že tu naberiem nové sily, zrelaxujem. Naša obývačka, kde spolu jedávame, rozprávame sa a stretávame sa. Tu trávime každú voľnú chvíľku spolu. Naša kuchyňa, kde s mamou občas varíme a pečieme.

Domov sú moji rodičia, na ktorých sa môžem vždy spoľahnúť. Nie je to len ošúchaná fráza. Rodičia sú už raz takí. Oco vždy poradí a viem, že aj keď sa občas hnevá, o chvíľu je všetko zas super. Môžem prísť za ním s hocíjakým problémom, všetko vyrieši. A moja sestra, s ktorou sa stále hádame a bijeme. Aj napriek tomu ju mám nesmierne rada. Je to jednoducho mladšia sestra. Ale bez nej by náš domov nebol taký, aký je.

Domov je aj moja rodina, nielen rodičia a sestra, ale aj starí rodičia, ujovia, tety, moje malé sesternice a najmenší bratranec. Spolu sa stretávame každý deň u našej starkej. Pomaly to berieme už ako malú samozrejmosť dňa. Do mojej rodiny ešte vždy patrí aj moja babka a dedko. Veľa sa spolu smežeme a riešime problémy. Stretávame sa na rôznych oslavách, svadbách či pohreboch. Viem, že aj oni mi poradia, pomôžu, keď niečo potrebujem.

Takže ja mám domov taký, aký si želám. Nemusím mať vilu, bazén, ale rodičov, sestru, ktorí mi ten šťastný domov vytvárajú každý deň. A to je super, že sa môžem tešiť na návrat domov, aj keď budem kdekoľvek. Viem, že táto vec sa v mojom živote nikdy nezmení.